

De la slăbiciune la victorie (3) - John Henry Bosley Menzies

Cuprinsul

Încredere.....	1
Echilibru – închinare și lucrare	2
Victorii definitive – chiar și pentru noi?	2
Făclia	3
Are vreun efect?	4

Când Ghedeon și-a început misiunea, a primit multe momente de încurajare. Finalul i-a fost asigurat înainte ca lupta să înceapă. Dumnezeu i-a dat lui Ghedeon privilegiul de a face ceva pentru El sau, mai precis, Dumnezeu i-a arătat lui Ghedeon cât de puternic este cu adevărat. Pentru că Ghedeon a fost dispus să privească misiunea din perspectiva lui Dumnezeu, a putut să-L vadă pe Dumnezeu la lucru.

Încredere

Ca general, te-ai putea simți cu adevărat încurajat dacă ai putea recruta peste 10.000 de voluntari într-o singură zi. Ghedeon a fost inițial încrezător când a trimis 9.700 de bărbați înapoi la cortul lor, pe care Dumnezeu nu-i alesese. Desigur, unii soldați au fost eliminați din cauza fricii lor, dar alții au fost eliminați din motive mai puțin evidente. Important era că va fi o victorie din partea lui Dumnezeu, o victorie care nu a fost obținută prin puterea oamenilor. Bărbații trimiși înapoi nu erau neapărat răufăcători sau dintr-un alt motiv neadecvați, ci israeliții trebuiau să înțeleagă că Dumnezeu era atotputernic. Relatarea din Scriptură subliniază acest punct important și evidențiază mărimea incomensurabilă a mulțimii de amaleciți și madianiți. Ei erau la fel de numeroși ca nisipul de pe plajă.

Un soldat cu mai multă experiență decât Ghedeon nu s-ar fi rușinat de descurajarea sa în fața unui astfel de raport de forțe. Dar, deoarece Ghedeon era dispus să creadă în cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu i-a permis să vadă sentimentele adversarilor săi. Ghedeon a auzit un madianit povestind un vis în care o pâine de orz se rostogolea în tabără și răsturna un cort. Interpretarea unui alt madianit era că Dumnezeu îi dăduse pe madianiți și hoardele lor în mâinile lui Ghedeon.

Nu era loc pentru disperare. Cu siguranță Ghedeon ar fi fost încântat. Inamicul recunoscuse ce lider puternic era el. Cu siguranță putea fi încrezător.

Desigur, Ghedeon era încrezător, dar când a auzit această conversație, L-a lăudat pe Dumnezeu. În timp ce își organiza soldații, când – după cum putem presupune – avea foarte multe de gestionat și de făcut, L-a lăudat pe Dumnezeu. Pur și simplu, el I-a dat lui Dumnezeu primul loc. El a recunoscut pe deplin puterea și harul lui Dumnezeu.

Victoria definitivă

Ghedeon nu a crezut nici măcar o secundă că propriile lui abilități sau virtuți ar putea juca un rol. De asemenea, el nu a dat armatei lui Israel ocazia să-și facă o impresie greșită despre propriile capacități. Cu o încredere calmă, el le-a asigurat cu îndrăzneală: „DOMNUL a dat tabăra lui Madian în mâna voastră” [Judecători 7.15b].

Echilibru – închinare și lucrare

Cu toate acestea, el trebuia să treacă la acțiune. Momentul închinării era important și lauda răsună în inima lui Ghedeon, dar acum trebuia să prezinte poporului planul pentru campanie. Fiecare soldat a primit o trâmbiță, o torță și un vas de lut. La ora convenită, în mijlocul nopții, israeliții au înconjurat tabăra madianiților. Apoi au strigat: „Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon!” La acest semnal, urcioarele au fost sfărâmate, făcliile luminau, trâmbițele sunau și madianiții au fugit îngroziți, luptându-se între ei în timp ce fugeau.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Ghedeon nu ar fi făcut nimic, știind că Dumnezeu se va ocupa de madianiți? Este de neimaginat. Nu ar fi existat nicio istorie, care ar fi putut fi relatată. Este posibil să nu putem relata despre victorii mărețe, pentru că nu facem nimic, deși știm că Dumnezeu îl va învinge pe satan? Suntem noi motivul pentru care pare că nu se întâmplă nimic? Este posibil că noi nu ne lăsăm folosiți de Dumnezeu.

Sau poate că am ales un loc de refugiu liniștit, ca Maria din Betania, în timp ce altora, ca Marta, le lăsăm slujirea? Mă tem că asta ar însemna un dezechilibru.¹

Ghedeon se bucura în închinarea sa și de munca sa. Era activ, pentru că mergea în puterea pe care Dumnezeu i-o dăduse. Istoria poporului lui Dumnezeu din secolele trecute pare să fie plină de momente în care o activitate sau alta a fost pusă în evidență în detrimentul altora. Unii creștini par să-și dedice tot timpul activităților evanghelice. Se pare că abia își acordă pauze, pentru a se bucura de bogăția adevărului, care se află în Cuvântul lui Dumnezeu. La fel, se pare că alții sunt dispuși să-și investească tot timpul și energia în interpretarea epistolelor lui Pavel sau în învățătura profetică. Auzim mai multe despre Împărăția de o mie de ani decât despre milioanele de oameni care mor în zilele noastre fără Hristos și fără speranță?²

Victorii definitive – chiar și pentru noi?

Ghedeon a obținut victoria, pentru că el a văzut lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu și a acționat din această perspectivă. Madianiții nu au văzut slăbiciunea lui, ci puterea lui Dumnezeu, care strălucea din el. Putem înțelege sentimentul de slăbiciune al lui Ghedeon din experiențele noastre, dar dacă disponibilitatea și închinarea lui găsesc ecou și în noi, atunci putem aștepta o victorie.

Când ne recunoaștem limitele, când suntem convinși că ne lipsesc curajul și cunoașterea pentru a fi bărbați puternici, curajoși și femei puternice, curajoase pentru Domnul, atunci trebuie să ne bazăm pe puterea lui Dumnezeu. Când suntem gata să ne bazăm pe Dumnezeu în totalitate, vom recunoaște că El „poate să facă nespus mai mult decât toate câte cerem sau gândim noi”

¹ Nota redacției SW: Domnul judecă comportamentul Mariei astfel: „Maria a ales partea cea bună.” Maria nu stătea „doar” la picioarele Domnului, ci „și” la picioarele Domnului. Compară cu Luca 10.39-42.

² Nota redacției SW: Trebuie să ținem seama de faptul că darurile și slujbele pot fi distribuite în mod foarte diferit. Cu toate acestea, un învățător va avea întotdeauna o inimă pentru evanghelizare, iar un evanghelist va avea întotdeauna o inimă pentru învățătură, chiar dacă accentul poate fi pus în mod diferit.

Victoria definitivă

[Efeseni 3.20]. Dumnezeu aşteaptă disponibilitatea noastră, înainte de a-Şi dovedi puterea. Dumnezeu este Cel care lucrează în noi atât voinţa, cât şi împlinirea a ceea ce Îi place (vezi Efeseni 3.19; Filipeni 2.13). Deoarece recunoaştem puterea care lucrează în noi, ne aşteptăm să vedem fluxuri de binecuvântări pentru semenii noştri şi laude mari pentru Dumnezeu. Lui să fie gloria în Biserică (Adunare), prin Hristos Isus.

Atunci trebuie să fie închinare în inimile noastre şi o hotărâre fermă de a lucra. În timp ce scriu aceste rânduri, mă provoc pe mine însumi să pun în practică aceasta. Ce nebunie să ştii totul şi să nu faci nimic!

Puterea lui Dumnezeu ne poate întări când suntem neputincioşi. Puterea Lui ne susţine zilnic şi lucrează în noi. Aceasta este cu siguranţă adevărat şi totuşi nu avem succes. Ce l-a făcut pe Ghedeon atât de diferit? Citim că Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. Deoarece suntem pecetluiţi cu Duhul Sfânt al promisiunii, suntem la fel de favorizaţi ca Ghedeon. Ceea ce trebuie să facem este să lăsăm deoparte temerile, grijile, slăbiciunile, chiar şi puterea noastră şi, cu siguranţă, prejudecăţile noastre. Acestea ar putea fi numite şi „slăbiciune umană” sau „carnea”. Noi, creştinii credincioşi, putem trăi zilnic în puterea pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Pentru aceasta, însă, trebuie să luăm în serios Cuvântul lui Dumnezeu. Ni se asigură: „Dar voi nu sunteţi în carne, ci în Duh, dacă, în adevăr, Duhul lui Dumnezeu locuieşte în voi.”³

Pavel s-a rugat pentru credincioşii din Colose ca ei să „umble în chip vrednic de Domnul, în toate plăcuţi Lui, aducând rod în orice lucrare bună ... întăriţi cu toată puterea, potrivit tăriei gloriei Sale”. În concluzie, aceasta înseamnă că nu putem să-I fim pe plac Domnului decât dacă lăsăm puterea Lui să lucreze în noi: la fel ca şi credincioşii din Efes, şi noi suntem îndemnaţi să fim plini de Duhul.

Făclia

Când Ghedeon şi oamenii lui au spart vasele, lumina a strălucit. Dacă am putea sparge bunurile pământeşti care ascund lumina glorioasă a lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu ar putea lucra printre noi. Pavel ne aminteşte că „vasul de lut” este doar un recipient pentru comori minunate şi că conştientizarea fragilităţii noastre ar trebui să scoată la lumină doar puterea nespus de mare care vine numai de la Dumnezeu. Trebuie să ne orientăm spre gloria lui Dumnezeu şi spre scopul pentru care El ne dă putere. Dacă puterea devine vizibilă în vreuna dintre activităţile noastre, atunci ea vine de la Dumnezeu. Dacă nu observăm puterea, atunci trebuie să ne ocupăm de vasul de lut care stă în cale.

Simpla întâlnire săptămânală nu ne garantează încă binecuvântarea. Cât de uşor obiceiul şi tradiţia formează un înveliş de lut în jurul comorii pe care Dumnezeu ne-a încredinţat-o. Trebuie să-I dăm loc Duhului lui Dumnezeu, nu trebuie să-L înăbuşim şi trebuie să ne străduim cu ardoare să nu-L întristăm. Dar nici nu-L putem îngrădi. Domnul victorios şi înviat spune: „Iată, am pus înaintea ta o uşă deschisă, pe care nimeni nu poate s-o închidă, pentru că ai puţină putere şi ai păzit cuvântul Meu şi nu ai tăgăduit Numele Meu” [Apocalipsa 3.8].

După învierea Sa, Isus S-a arătat ucenicilor Săi. Uimiţi de dovada puterii Sale, care L-a înviat după moartea Sa publică pe cruce, ei L-au lăudat – dar unii s-au îndoit. Isus a venit la ei şi le-a

³ Nota redacţiei SW: „Carnea” din Epistola către Romani nu este echivalentă cu slăbiciunile şi temerile umane, ci cu vechea noastră natură păcătoasă, care caută doar ceea ce serveşte voinţei proprii. Să privim Romani 8.9: „Dar, dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu este al Lui.”

Victoria definitivă

spus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. Apoi i-a autorizat să învețe toate națiunile și să boteze pentru Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Așa cum Dumnezeu a promis să fie cu Ghedeon, Isus a promis: „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

Are vreun efect?

Care este răspunsul nostru? Ne speriem de sarcina care ne așteaptă? Ne plângem neputincioși că sălile noastre nu sunt pline? Privim neputincioși cum numărul nostru scade? Dumnezeu lucrează și în aceste zile. El vrea să ne includă în lucrarea Sa. Dacă noi nu vrem, alții o vor face. Să privim cum copiii și tinerii noștri se alătură altor creștini, unde numărul este mai mare, puterea lui Dumnezeu este mai vizibilă, acțiunile sunt mai atractive? Să treierăm în ascuns, ca slabul Ghedeon, grâul nostru sărăcăcios? Să ne plângem de porția noastră mică și să o ținem totuși deoparte, fără să o împărtășim cu alții și fără să o semănăm, pentru a obține o recoltă mai bogată?

Haideți mai bine să devenim parte din poporul lui Ghedeon. Să avem încredere în promisiunea Domnului, să vestim cu curaj: „Sabia Domnului!” Să sunăm clar trâmbița mobilizării fără teamă de oameni, să spargem vasele de lut. Să lăsăm lumina gloriei cunoașterii lui Dumnezeu să se manifeste, astfel încât dragostea și viața Domnului nostru Isus să devină vizibile în atitudinea și acțiunile noastre.

Când gloria Lui va deveni centrul planurilor noastre, atunci ne vom vedea pe noi înșine și lumea din jurul nostru prin ochii Lui. Vom vedea cât de multe sunt de făcut și cât de puțin am făcut.

Putem și ar trebui să recunoaștem slăbiciunea noastră. Dar să-L laudăm pe Domnul, deoarece El a promis că va fi cu noi. Să ieșim cu bunăvoință pentru a câștiga mai întâi lupta împotriva păcatului și indiferenței din noi înșine. Apoi, să-l învingem pe satan cu puterea pe care El ne-a promis-o. Sunt atât de mulți, pe care trebuie să-i smulgem din foc, așa cum a spus Iuda. Sunt multe de făcut, o ușă deschisă de oportunități prin care să intrăm, dar Domnul Însuși este cu noi. Vom învinge!

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/von-schwachheit-zum-sieg-3-a9998.html>

Titlul original: „From Weakness to Winning. 3: Decisive Victory”

în *Scripture Truth*, vol. 50, 1989–91, pp. 41–45.